

บทที่ ๓

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ผสมผสานกับ การวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้คือ

สถานที่ดำเนินการวิจัย

พื้นที่ทำการศึกษาครั้งนี้ คือบริเวณชุมชนเกษตร อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ซึ่งผู้ได้เลือกศึกษาในพื้นที่ดังกล่าว ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ชุมชนเกษตรเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง และเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว โดยมีจำนวนนักท่องเที่ยวมาเยือนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัย สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ยั่งยืนต่อไป รวมถึงเพื่อให้นักท่องเที่ยว ประทับใจและเกิดประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

2. ชุมชนเกษตรเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและ วัฒนธรรมของชุมชน และสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนที่ชัดเจนและเป็นต้นแบบ ต่อไปได้

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

1. **ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data)** ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากการวิจัยภาคสนาม (field research) เพื่อสำรวจและศึกษาบริบทชุมชนเชิงพื้นที่และเชิงการจัดการการท่องเที่ยว สภาพปัจจุบันที่ปรากฏ ในพื้นที่ศึกษา รวมถึงข้อมูลที่ได้จากการประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนเกษตร แบบสอบถามที่ได้จากการวิเคราะห์ระดับศักยภาพชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยว ความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวต่อ กิจกรรมและการบริการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร และศึกษาการรับรู้ ผลที่เกิดขึ้นจากการกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) เป็นข้อมูลจากการวิจัยเอกสาร (documentary research) ที่ได้จากการค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความเกี่ยวกับทฤษฎี แนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ศึกษา รวมถึงการท่องเที่ยวโดยชุมชนและศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1: เพื่อสำรวจบริบทชุมชน และวิเคราะห์ระดับศักยภาพเหล่านี้ท่องเที่ยวบนเกาะเกร็ด ที่รองรับการท่องเที่ยวโดยชุมชน

ประชากร คือนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม จากหน่วยงานสถานศึกษา และหน่วยงานท้องถิ่นที่มีความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว มีความรู้ในทรัพยากรท่องเที่ยวของชุมชน และสามารถประเมินศักยภาพเหล่านี้ท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษาได้

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) ที่มีคุณสมบัติเป็นบุคคลที่เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อจะได้มามั่งชื่นข้อมูลที่ตรงประเด็นการวิจัยและถูกต้องครบถ้วน โดยกำหนดจำนวนกลุ่มเป้าหมายทั้งสิ้น 10 คน ในอัตราส่วน นักวิชาการ : ผู้รู้ของชุมชน เท่ากัน 3 : 7 ดังนี้คือ

1) กลุ่มนักวิชาการ ประกอบด้วย นักวิชาการและนักวิจัยจากคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 3 คน

2) กลุ่มผู้นำชุมชนเกาะเกร็ดใน 7 หมู่บ้าน (ตัวแทนหมู่บ้านละ 1 คน) ที่มีความคุ้นเคยกับแหล่งท่องเที่ยว มีความรู้ความเข้าใจในทรัพยากรท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด ได้แก่ นายก อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และตัวแทนหมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น 7 คน

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2: เพื่อประเมินระดับศักยภาพของชุมชนเกาะเกร็ดในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน รวมถึงวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด

ประชากร คือผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด เช่น ผู้ประกอบการให้บริการเรือนจำรอบเกาะ ผู้ประกอบการให้บริการให้เช่ารถจักรยานยนต์ ผู้ประกอบการที่บริการที่พัก荷莫สเตย์ ผู้ประกอบการที่ขายผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือสินค้าของที่ระลึก หรือผู้ประกอบการที่ให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกประชากรแบบเจาะจง (purposive sampling) ผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) ทั้งหมด 50 คน โดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง เนื่องจาก การเก็บข้อมูลทำได้ยาก ข้อมูล มีรายละเอียดและตัวแปรหลากหลาย จึงจำเป็นต้องใช้เวลาและความสามารถในการตอบแบบสอบถาม ดังนี้ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงและมีความตื้นใจให้ข้อมูลจริง เพื่อการได้มาซึ่ง ข้อมูลที่ละเอียดและครบถ้วนมากกว่าหากต้องเก็บข้อมูลกับประชากรทั้งหมด

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3: เพื่อรับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อ กิจกรรมและการบริการ การท่องเที่ยว โดยชุมชนเกษตร

ประชากร คือนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาประกอบกิจกรรมและใช้บริการการท่องเที่ยว โดยชุมชนเกษตร อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน พ.ศ.2554 (ระยะเวลา 3 เดือน) ทั้งในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ และวันทำงานปกติ

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (probability sampling) เนื่องจากทราบประวัติและขนาดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะคำนวณ โดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามานาэ (Taro Yamanae, 1970: 589-591) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย n คือจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย (จำนวนผู้ให้ข้อมูล)

N คือจำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัย

e คือความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ในการสุ่มตัวอย่าง
(กรณีการวิจัยนี้ $e = 0.05$ หรือเท่ากับร้อยละ 5)

จากการคำนวณจากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวชุมชนเกษตรในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 597,180 คน (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2553: ระบบออนไลน์) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% หรือเกิดความคลาดเคลื่อนได้เท่ากับร้อยละ 5 หรือ 0.05 ซึ่งจะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 399 คน (ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็น 400 ชุด) โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling)

4. วัตถุประสงค์ข้อที่ 4: เพื่อศึกษาการรับรู้ผลที่เกิดขึ้นจากการกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชน เกษตร

ประชากรคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบอาศัยความน่าจะเป็น (probability sampling) เนื่องจากทราบประวัติและขนาดกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะคำนวณโดยใช้หลักการตามสูตรของ ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane, 1970: 589-591) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% หรือเกิดความคาดเดือนได้เท่ากับร้อยละ 10 หรือ 0.1

จากการคำนวณจากสถิติจำนวนประชากรในตำบลเกษตรในปี พ.ศ. 2553 มีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 5,650 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลเกษตร, 2553: 12) โดยมีระดับความเชื่อมั่น 95% หรือเกิดความคาดเดือนได้เท่ากับร้อยละ 5 หรือ 0.05 ดังนี้ จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 373.56 ชุด (ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็น 400 ชุด) จากนั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบกำหนดสัดส่วน (quota sampling) ซึ่งจะเก็บจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างตามอัตราส่วนร้อยละของจำนวนประชากรที่คำนวณได้จากแต่ละหมู่บ้าน โดยเลือกสอบถามผู้ให้ข้อมูลจากตัวแทนครัวเรือนละ 1 คน (แต่ในการศึกษารั้งนี้ แบบสอบถามที่ครบสมบูรณ์ที่ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมมาได้มีเพียง 359 ชุด)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมิน (KPI) ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในตำบลเกษตรเพื่อรับรองการท่องเที่ยวโดยชุมชน ดังปรากฏในภาคผนวก ซึ่งผู้วิจัยจะประยุกต์ใช้เกณฑ์การประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศของสำนักพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว, 2548: 5/12-5/21) ซึ่งในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวประกอบด้วยขั้นตอนในการประเมิน 2 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 การประเมินค้านที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว เป็นการประเมินว่าพื้นที่มีความเหมาะสมในการพิจารณาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือไม่ ซึ่งถ้าพื้นที่ที่ทำการประเมินขาดคุณสมบัติในข้อใดข้อหนึ่งนั้น แสดงว่าพื้นที่นั้นไม่สมควรจะพิจารณาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยข้อกำหนดในด้านที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย

- (1) เป็นพื้นที่ธรรมชาติหรือเป็นพื้นที่ที่ยังความเป็นธรรมชาติที่มีวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง
- (2) การใช้พื้นที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย

โดยพื้นที่ที่ขอรับการประเมินจะต้องผ่านข้อกำหนดทั้ง 2 หัวข้อ จึงจะเข้าสู่การประเมินในขั้นตอนต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 กรณี ตามลักษณะการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ธรรมชาติคือ

กรณีที่ 1 การประเมินแหล่งธรรมชาติที่ยังไม่มีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

กรณีที่ 2 การประเมินแหล่งธรรมชาติที่มีการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

ในกรณีการวิจัยครั้งนี้ แหล่งท่องเที่ยวดำเนินการโดยเครือข่ายเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวหรือจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวอยู่บ้างแล้วในปัจจุบัน ซึ่ง การประเมินจะต้องทำการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศทั้ง 4 องค์ประกอบ โดยการให้คะแนนจะให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากที่สุด รายละเอียดของค่าคะแนนเต็มในแต่ละองค์ประกอบ แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ดัชนีชี้วัดในการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

องค์ประกอบในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	คะแนน
1. ศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	40
2. การจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน	20
3. การจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก	20
4. การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว	20
รวม	100

วิธีการให้คะแนน จะมี 2 ลักษณะวิธีคือ

วิธีที่ 1 การให้คะแนนโดยพิจารณาว่าแหล่งท่องเที่ยว มีคุณสมบัติตรงกับดัชนีชี้วัดข้อใดมากที่สุด และจะให้คะแนนในข้อที่เห็นว่าแหล่งท่องเที่ยวควรได้ในข้อนั้นเพียงข้อเดียว ทั้งนี้จะมีค่าการให้คะแนนตั้งแต่ 0 คะแนน ถึง 5 คะแนน โดยให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย รอบหมายเลขที่ต้องการในช่องคะแนน (A)

วิธีที่ 2 การให้คะแนนโดยพิจารณาว่าแหล่งท่องเที่ยวนี้ มีคุณสมบัติตรงกับดัชนีชี้วัดข้อใดบ้าง โดยดัชนีชี้วัด 1 ข้อ จะมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน หากไม่มีคุณสมบัติตรงกับดัชนีชี้วัดใดเลย จะมีค่าเท่ากับ 0 คะแนน หากมีคุณสมบัติครบถ้วนข้อ จะมีค่าเท่ากับ 5 คะแนน โดยให้ผู้ประเมินทำเครื่องหมาย รอบหมายเลขที่ต้องการในช่องคะแนน (A)

วิธีการคิดคะแนน มีดังนี้คือ นำเอาค่าน้ำหนัก ซึ่งมี 2 ค่า คือ 2 และ 1 โดยค่าน้ำหนัก 2 จะใช้ในองค์ประกอบข้อที่ 1 (ความมีศักยภาพในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ) และองค์ประกอบข้อที่ 4 (การมีส่วนร่วมของชุมชนในกิจกรรมการท่องเที่ยว) ส่วนค่าน้ำหนัก 1 จะใช้ในองค์ประกอบข้อที่ 2 (การจัดการด้านการใช้ประโยชน์ของพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน) และองค์ประกอบข้อที่ 3 (การจัดการด้านการให้ความรู้และสร้างจิตสำนึก) คุณด้วยคะแนนที่ได้ จะออกมาเป็นค่าคะแนนแล้วนำมากำหนดระดับมาตรฐานคุณภาพเหล่านั้งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ตามค่าคะแนนที่ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ระดับมาตรฐานคุณภาพเหล่านั้งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ค่าคะแนน	ระดับมาตรฐาน	สัญลักษณ์
81 ขึ้นไป	ดีเยี่ยม	★★★★★
71 - 80	ดีมาก	★★★★
61 - 70	ดี	★★★
51 – 60	ปานกลาง	★★
50 หรือน้อยกว่า	ต่ำ	★

2. แบบสอบถาม (questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นตามวัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ โดยมีลักษณะคำถามทั้งคำถามปลายเปิด (close-ended question) และปลายเปิด (open-ended question) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ชุดคือ

2.1 แบบสอบถามศักยภาพของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนแกะเกร็ด ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีวะหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ลักษณะครอบครัว ภูมิลำเนาเดิม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ เสื้อสาย สถานภาพทางสังคม/การดำรงตำแหน่ง ในชุมชน และการเป็นสมาชิกกลุ่มองค์กรต่างๆ ในชุมชน ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (check list) และเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 ประสบการณ์และความต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวแกะเกร็ด ได้แก่ แหล่งข้อมูลและความต้องการรับทราบข้อมูลการท่องเที่ยว/การท่องเที่ยวโดยชุมชน ความพึงพอใจต่อการพัฒนาแกะเกร็ด ความต้องการประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยว และความต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวแกะเกร็ดให้ดีขึ้น

ตอนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตรค
ชั่งลักษณะคำ답เป็นแบบตอบถูกและผิด

ตอนที่ 4 ทัศนคติต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตรค ชั่งลักษณะคำ답แบบ
มาตรฐานค่าที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

ตอนที่ 5 ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตรค
ชั่งลักษณะคำ답แบบมาตรฐานค่าที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

ตอนที่ 6 ศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตรค ชั่งลักษณะคำ답แบบ
มาตรฐานค่าที่มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ

ตอนที่ 7 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

นอกจากนี้ แบบสอบถามในแต่ละตอนยังประกอบไปด้วยตัวแปรและการวัดตัวแปร
ที่สำคัญ ดังนี้คือ

2.1.1 ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตรค
หมายถึง การที่ผู้ให้ข้อมูลมีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยผู้วิจัยจะวัดได้จากการสร้างแบบทดสอบความรู้ (knowledge test) เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน ชั่งแบบทดสอบจะเป็นลักษณะข้อคำถามแบบตอบถูกและผิด ชนิด 2 ตัวเลือก รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วนคือ (1) ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน จำนวน 10 ข้อ (2) ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน จำนวน 10 ข้อ ชั่งในแต่ละข้อ จะให้คะแนนดังนี้

ตอบถูก ให้ 1 คะแนน

ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

โดย ข้อถูก ได้แก่ ข้อ 2 5 7 8 9 11 14 15 17 18 19

ข้อผิด ได้แก่ ข้อ 1 3 4 6 10 12 13 16 20

จากนั้นนำคะแนนมาจัดระดับความรู้ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ตามสูตรดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

เมื่อแทนค่าแล้ว จะได้ผลลัพธ์ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \underline{20 - 0} = 6.67$$

การประเมินค่าระดับความรู้ โดยจะนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับดังนี้
ค่าอำนาจการจำแนก (discrimination) จากผลการประเมินแบบทดสอบ ซึ่งมีเกณฑ์การแปลงดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลมีความรู้ในระดับสูง	มีค่าคะแนนระหว่าง 13 - 20
ผู้ให้ข้อมูลมีความรู้ปานกลาง	มีค่าคะแนนระหว่าง 7 - 13
ผู้ให้ข้อมูลมีความรู้ในระดับต่ำ	มีค่าคะแนนระหว่าง 0 - 6

2.1.2 ทัศนคติต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร หมายถึง ความเชื่อ ความรู้สึก หรือความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร โดยผู้วิจัย จะสร้าง แบบวัดทัศนคติ (attitude test) ซึ่งเป็นข้อความที่สามารถวัดระดับทัศนคติแบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ที่มีข้อความเชิงบวก (positive statement) และข้อความเชิงลบ (negative statement) ในอัตราส่วนข้อคำถามไกลีเดียงกัน รวมทั้งหมด 28 ข้อ โดยประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วนคือ (1) ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวโดยชุมชน จำนวน 10 ข้อ (2) ทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมจัดการท่องเที่ยว โดยชุมชน จำนวน 10 ข้อ (3) ทัศนคติต่อผู้นำชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน จำนวน 8 ข้อ ซึ่งการกำหนดค่าคะแนนจะแตกต่างกันตามข้อความที่เป็นเชิงบวกและข้อความเชิงลบ ดังนี้

ข้อความเชิงบวก	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	5	คะแนน
	เห็นด้วย	เท่ากับ	4	คะแนน
	เฉยๆ/ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	3	คะแนน
	ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ	2	คะแนน
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	1	คะแนน
ข้อความเชิงลบ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	1	คะแนน
	เห็นด้วย	เท่ากับ	2	คะแนน
	เฉยๆ/ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	3	คะแนน
	ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ	4	คะแนน
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เท่ากับ	5	คะแนน

คำตอบที่ได้ผู้วิจัยจะนำมาคำนวณค่าเฉลี่ย จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มา เปรียบเทียบกับเกณฑ์น้ำหนักเฉลี่ย (Weight Mean Score: WMS) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลง ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติที่ดีมาก/ทางบวกมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00
ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติที่ดี/ทางบวก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20
ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติกลายๆ	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40
ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติไม่ดี/ทางลบ	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60
ผู้ให้ข้อมูลมีทัศนคติไม่ดีมาก/ทางลบมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

2.1.3 ระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด หมายถึง การที่ผู้ให้ข้อมูลได้มีโอกาสแสดงออกถึงการกระทำในระดับของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ดใน 4 ขั้นตอนคือ (1) ขั้นตอนการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาของชุมชน (2) ขั้นตอนการวางแผนจัดการท่องเที่ยว (3) ขั้นตอนการดำเนินการจัดการท่องเที่ยว (4) ขั้นตอนการติดตามและการประเมินผลการจัดการท่องเที่ยวของชุมชน โดยผู้วิจัยจะสร้างข้อความที่มีคำอุปให้ผู้ให้ข้อมูลเลือกตามความเป็นจริงที่ตนเองได้ปฏิบัติในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด ตามสถานการณ์จริง (program standard) ที่มีการกำหนดค่าคะแนนดังนี้

เข้าร่วมมากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
เข้าร่วมมาก	เท่ากับ	4	คะแนน
เข้าร่วมปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
เข้าร่วมน้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
เข้าร่วมน้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์น้ำหนักเฉลี่ย มีเกณฑ์ดังนี้	
ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมมากที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00
ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20
ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมปานกลาง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40
ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมน้อย	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60
ผู้ให้ข้อมูลมีส่วนร่วมน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

2.1.4 ศักยภาพในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด หมายถึง การที่ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด เกร็ด ในองค์ประกอบ 4 ด้านคือ (1) ศักยภาพด้านพื้นที่/แหล่งท่องเที่ยว (2) ศักยภาพด้านกิจกรรมและการบริการ (3) ศักยภาพด้านการตลาดและเครือข่ายการท่องเที่ยว และ (4) ศักยภาพด้านการบริหารจัดการ โดยผู้วิจัยจะสร้างข้อความที่มีคำอุปให้ผู้ให้ข้อมูลเลือกตอบตามความคิดเห็น 5 ระดับ และมีการกำหนดค่าคะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	เท่ากับ	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

คำตอบที่ได้ผู้วิจัยจะนำมาคำนวณค่าเฉลี่ย จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์น้ำหนักเฉลี่ย (Weight Mean Score: WMS) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลงดังนี้

มีศักยภาพสูงมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00
มีศักยภาพสูง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20
มีศักยภาพปานกลาง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40
มีศักยภาพต่ำ	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60
มีศักยภาพต่ำมาก	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อกิจกรรมและการบริการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ และที่อยู่ปัจจุบัน

ตอนที่ 2 รูปแบบการเดินทางและพฤติกรรมการท่องเที่ยว ได้แก่ วัตถุประสงค์หลักในการมาเยือน พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ท่าเรือที่ใช้ในการเดินทาง กลุ่มในการเดินทาง จำนวนสมาชิกในการเดินทาง การพักค้างเรเม การใช้ระยะเวลาในพื้นที่ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยว และความคาดหวังในการมาเยือน

ตอนที่ 3 ประสบการณ์การท่องเที่ยว ได้แก่ ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวโดยชุมชนแหล่งอื่นๆ มาก่อน การเคยมาเยือนพื้นที่ศึกษา ช่วงวันที่เคยมาเยือน ความประทับใจจากการมาเยือนในครั้งก่อนๆ การรับทราบข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว การกลับมาเยือน

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

นอกจากนี้ แบบสอบถามในแต่ละตอนยังประกอบไปด้วยตัวแปรและการวัดตัวแปรที่สำคัญคือ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ หรือการคาดการณ์ของผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกษตร ใน 6 ด้าน ได้แก่ (1) ทรัพยากรการท่องเที่ยว (2) การบริการอาหารและเครื่องดื่ม (3) การบริการสินค้าของที่ระลึก/สินค้าหัตถกรรม (4) การบริการจักรยานให้เช่าร่อนเกษตรเกษตร (5) การบริการล่องเรือชมทัศนียภาพร่อนเกษตร (6) การบริหารจัดการในภาพรวม ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะข้อความที่ให้ผู้ให้ข้อมูลเลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ โดยมีการกำหนดค่าคะแนนดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
พึงพอใจ	เท่ากับ	4	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

คำตอบที่ได้ผู้วัยจะนำมาคำนวณค่าเฉลี่ย จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มามาเปรียบเทียบกับเกณฑ์น้ำหนักเฉลี่ย (Weight Mean Score: WMS) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจมากที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00
ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจ	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20
ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40
ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจน้อย	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60
ผู้ให้ข้อมูลมีความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80

2.3 แบบสอบถามการรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด ศาสนา อาร์เพล็ก อาร์พาริม อาร์พที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ลักษณะครอบครัว ภูมิลำเนาเดิม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ ในเกาะเกร็ด เชื้อสาย สถานภาพทางสังคม/การดำรงตัวแห่งในชุมชน และการเป็นสมาชิกกลุ่มองค์กร ต่างๆ ในชุมชน ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (check list) และเติมคำในช่องว่าง

ตอนที่ 2 การรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด ใน 4 ด้านคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางแก้ไข

นอกจากนี้ แบบสอบถามในแต่ละตอนยังประกอบไปด้วยตัวแปรและการวัดตัวแปร ที่สำคัญคือ การรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด หมายถึง การที่ผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด ใน 4 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยผู้วิจัยได้สร้างข้อความที่เป็นตัวชี้วัดเกี่ยวกับผลกระทบ ซึ่งจะมีลักษณะข้อความที่ให้ผู้ให้ข้อมูลเลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ที่ประกอบไปด้วยทั้งข้อความเชิงบวก (positive statement) และข้อความเชิงลบ (negative statement) ในอัตราส่วนข้อคำถามใกล้เคียงกัน รวมทั้งสิ้น 40 ข้อ

ที่ประกอบด้วยเนื้อหา 4 ส่วนคือ (1) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ จำนวน 10 ข้อ (2) ผลกระทบด้านสังคม จำนวน 11 ข้อ (3) ผลกระทบด้านวัฒนธรรม จำนวน 9 ข้อ และ (3) ผลกระทบด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จำนวน 10 ข้อ ซึ่งการกำหนดค่าคะแนนจะแตกต่างกันตามข้อความที่เป็นเชิงบวกและข้อความที่เป็นเชิงลบ ดังนี้

ข้อความเชิงบวก	มาก	เท่ากับ 3	คะแนน
	ปานกลาง	เท่ากับ 2	คะแนน
	น้อย	เท่ากับ 1	คะแนน
ข้อความเชิงลบ	มาก	เท่ากับ 1	คะแนน
	ปานกลาง	เท่ากับ 2	คะแนน
	น้อย	เท่ากับ 3	คะแนน

คำตอบที่ได้ผู้วิจัยจะนำมาคำนวณค่าเฉลี่ย จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเบริชบเทียบกับเกณฑ์น้ำหนักเฉลี่ย (Weight Mean Score: WMS) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นมีมาก ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.33-3.00

ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ผลกระทบที่เกิดขึ้นมีปานกลาง ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.67-2.32

ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นมีน้อย ค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.66

3. ตัวผู้ศึกษา เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้สังเกต ตั้งคำถาม จดบันทึกประเด็นข้อคิดเห็นต่างๆ ที่ได้จากผู้ให้ข้อมูล และจากการสังเกตและการวิเคราะห์ของผู้ศึกษาเองในแต่ละครั้งที่เข้าวิจัยในพื้นที่ศึกษา

4. แบบบันทึกข้อมูลภาคสนาม เป็นสมุดจดบันทึกที่ผู้ศึกษาใช้สำหรับบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสำรวจบริบทชุมชนและลักษณะการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่ศึกษา

5. อุปกรณ์บันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพ และแผนที่ สำหรับการบันทึกข้อมูลและเหตุการณ์ที่สำคัญ เพื่อนำมาใช้ประกอบการทำความเข้าใจและการวิเคราะห์ข้อมูล

การทดสอบเครื่องมือ

1. การทดสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิจัยและการท่องเที่ยวโดยชุมชนรวมถึงผู้มีความรู้และประสบการณ์ในพื้นที่ศึกษา เพื่อทำการตรวจสอบแบบสอบถามให้สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหาหรือประเด็นที่ต้องการวัด จากนั้นตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามที่ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะให้ถูกต้องสมบูรณ์

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำทดสอบก่อน (pre-test) กับประชากรที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลจริง จำนวน 30 คน จากนั้นจะนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยวิธีการใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha coefficient) ตามแบบ Cronbach (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540: 125) โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาระของแบบสอบถามที่เป็นเกณฑ์มาตรฐานต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.70 ขึ้นไป จึงจะสามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริงในพื้นที่ศึกษาต่อไปได้

3. การหาอำนาจการจำแนก (discrimination power) กับแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเป็นรายข้อ ที่ได้ผ่านการทดสอบความตรงตามเนื้อหาแล้ว เพื่อจำแนกกลุ่มผู้ตอบที่ได้คะแนนสูงและกลุ่มคะแนนต่ำได้ ซึ่งค่าอำนาจการจำแนกจะต้องมีค่า 0.20 ขึ้นไป จึงจะนำไปทำการทดสอบจริงในพื้นที่ศึกษาได้

4. การหาค่าดัชนีความยาก (difficulty index) กับแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเป็นรายข้อ ที่ได้ผ่านการทดสอบความตรงตามเนื้อหาแล้ว โดยเกณฑ์ความยากปานกลางของข้อสอบจะต้องอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ซึ่งจะถือว่าข้อสอบในแบบทดสอบข้อนี้ๆ สามารถนำไปใช้ทดสอบจริงในพื้นที่ศึกษาต่อไปได้ แต่หาก ข้อใดไม่ได้ตามเกณฑ์ ผู้วิจัยต้องนำไปปรับปรุง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลร่วมกับผู้ช่วยนักวิจัย เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือในนามคณะกรรมการโครงการ โรงเรียนและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตน์ ไปยังผู้นำชุมชนหรือเจ้าหน้าที่หน่วยงานท้องถิ่นที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับการท่องเที่ยวโดยชุมชนเกาะเกร็ด เพื่อแจ้งรายละเอียดและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ศึกษา

2. ผู้วิจัยทำการสำรวจบริบทชุมชนเชิงพื้นที่และเชิงการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน
เกษตรกร ที่ปรากฏในปัจจุบัน

3. ผู้วิจัยและนักวิชาการด้านการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม รวมถึงผู้มีความรู้เกี่ยวกับ
แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน ร่วมกันประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนเกษตร

4. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด
โดยผู้วิจัยจะทำการเข้าเจาะลึกประسنค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจตรงกันและให้
ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างถูกต้องครบถ้วน หลังจากผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถาม
เสร็จสิ้น ผู้วิจัยจะตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อความถูกต้องและครบสมบูรณ์อีกครั้ง ทั้งนี้ผู้วิจัย
จะใช้วิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (non-participant observation) ประกอบกับการสอบถาม
เพื่อวิเคราะห์ว่าผู้ให้ข้อมูลมีพฤติกรรมการแสดงออกอย่างไร ตรงกับการให้ข้อมูลหรือไม่ เพียงใด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมมาได้คัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์

2. ตรวจและลงรหัส (coding from) ในแบบสอบถามทุกข้อ

3. นำข้อมูลที่ตรวจและลงรหัสแล้วไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
เพื่อวิเคราะห์ทางสถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science:
SPSS)

สำหรับสถิติที่ผู้วิจัยใช้วิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้มี 2 ประเภทคือ

1. สถิติพรรณนา (descriptive statistics) ซึ่งผู้วิจัยจะวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (frequency)
และแสดงผลออกเป็นค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(standard deviation) ค่าต่ำสุด (minimum) และค่าสูงสุด (maximum) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และ
บรรยายข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล

2. สถิติอนุมาน (inductive statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติ F-test เพื่อ
เปรียบเทียบความแตกต่างค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม และสถิติสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) เพื่อวิเคราะห์หากความสัมพันธ์
และระดับทิศทางระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ลงมา

สำหรับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย ผู้วิจัยจะใช้การนำเสนอใน
รูปแบบตารางประกอบคำบรรยายเชิงพรรณนา

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

เนื่องจากเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ผสมผสานกับการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบเชิงประจำยั่งยืนนี้ จึงจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เริ่มต้นศึกษาวิจัยจนการวิจัยเสร็จสมบูรณ์ เป็นเวลา 12 เดือน โดยเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2554 รายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่	ระยะเวลา
1. สำรวจบริบทชุมชน วิเคราะห์ระดับศักยภาพชุมชนแกะเกร็ด	ตุลาคม 2553 - มกราคม 2554 (4 เดือน)
2. ประเมินระดับศักยภาพชุมชนแกะเกร็ด ในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน	กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2554 (2 เดือน)
3. ระบุความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนแกะเกร็ด	เมษายน – พฤษภาคม 2554 (2 เดือน)
4. ศึกษารับรู้ผลกระบวนการที่เกิดขึ้น จากการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนแกะเกร็ด	มิถุนายน - กรกฎาคม 2554 (2 เดือน)
5. จัดทำรายงานผลการวิจัย	สิงหาคม - กันยายน 2554 (2 เดือน)